

Szerkesztőség:

Az arad-csanádi egyesült vasutak palotájában, havonta a lap szellemi részét illető közlemények intézendők.

Kiadóhivatal:

Az „Aradi Közlöny”, az arad-csanádi egyesült vasutak palotájában van, havonta hirdetések, előzetési pénzek és a kiadás körüli panaszok bérmentre küldendők.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Előfizetési árak:

Table with subscription rates for different locations (Helyben, Vidéken) and durations (Egész évre, Fél évre, Negyed évre, Egy hónapra).

Hirdetések díja:

Table with advertising rates for different types of ads (Nyolcz hasábos, Minden következőn, Bélyegdíj külön, Nyiltér sora).

Katholikus autonómia.

Budapest, december 11.

A Csáky gróf miniszter által összehívott ánketről, — melynek ma kelthető volna működését megkezdeni — olyan hírek születtek, hogy a püspöki kar távol fog maradni és valamelyes híhetők okkal igazolják majd magukat. Igen valószínű, hogy a püspökök távollétük által, a katolikus autonómia kérdése iránt elfoglalt állásukat akarják jelezni és ha ez a szándékuk, akkor távollétük mindenre ekebb beszéd, mint minden retorika, melyet a bizottságban alkalmazni képesek lennének.

Erre azt kellene felelni, hogy előbb tévedtek a püspökök, de most belátják tévedésüket, — és ez okoskodás ellen nem lehetne kifogást emelni. Ambár nem szabad a reményt feladni, hogy a püspöki kar később mégis csatlakozni fog Csáky gróf kezdeményezéséhez.

Az autonómia azon mérvét, melyet Csáky gróf Magyarország katolikusainak szánt, a gondos népszerűsítésnek szemképrázatos frázisai által elvakította magát. Bizonyosan nem kerülte ki figyelmét, hogy oly mérvű autonómia, minőt például a protestánsok gyakorolnak, a katolikus egyháznak nem válnék hasznára.

nem lett volna oka a Rómától való elszakadásra, amint ez elszakadás csak azért történt, mert a pápaság nem engedett részt törni a vaticánban centralista, szigorúan abszolutisztikus kormányzatába.

Az említett indokokon kívül, melyek a katolicizmus alaplényegében gyökereznek, állampolitikai megfontolások is szólnak az önkormányzatnak ily teljes mértékű ellen. Mert az ily önkormányzat feltételezné, hogy a magyar királyság kivetkőzzék apostoli jellegéből, mi által a püspökök elválasztatnának a magyar állammal való összefüggésüktől és szorosabb függési viszonyba hozatnának Rómához.

Az autonómia azon mérvét, melyet Csáky gróf Magyarország katolikusainak szánt, a gondos népszerűsítésnek szemképrázatos frázisai által elvakította magát. Bizonyosan nem kerülte ki figyelmét, hogy oly mérvű autonómia, minőt például a protestánsok gyakorolnak, a katolikus egyháznak nem válnék hasznára.

Az autonómia azon mérvét, melyet Csáky gróf Magyarország katolikusainak szánt, a gondos népszerűsítésnek szemképrázatos frázisai által elvakította magát. Bizonyosan nem kerülte ki figyelmét, hogy oly mérvű autonómia, minőt például a protestánsok gyakorolnak, a katolikus egyháznak nem válnék hasznára.

szervezését a helyi autonómiával kell kezdeni. Ez a nézet csak a felszólalók egyikénél, Szivák Imrénél talált visszahangra, aki aggodalmát fejezte ki a központi szervezés ellen s megjegyzi, hogy ha csakugyan komoly az országos autonómiát illető kívánság, módjuk lesz ez iránt a hitközségeknek nyilatkozni.

Szapáry gróf miniszterelnök e napokban rövid időre Bécsbe utazik.

Arad város közigazgatási bizottságának ülése.

Arad város közigazgatási bizottsága tegnap délután tartotta havi rendes ülését Fabian László főispán elnöke alatt.

A főorvos jelentése lapunk más helyén egész terjedelmében olvasható.

Megyei közügyek.

Arad megye közigazgatási bizottságának ülése.

Arad megye közigazgatási bizottsága tegnap délután Fabian László főispán elnöke alatt ülést tartott.

Arad város közigazgatási bizottságának ülése.

Arad város közigazgatási bizottsága tegnap délután tartotta havi rendes ülését Fabian László főispán elnöke alatt.

Arad város közigazgatási bizottságának ülése.

kívánatik a hozzájárulás az átkelési utasítások feutartásához. Az erről szóló miniszteri rendelet, valamint a kivetett összeg közölve lett az illető községekkel, melyek, egy-kettő kivétellel, már be is adták nyilatkozataikat.

Lichtenstein Alajos herceg egy Ilyön felállítandó postahivatal iránt intézett kérelmet, melynek költségeihez a maga részéről 100 fittal járul.

Löwi Gyula okleveles tanítónak megengedtetett, hogy Nobsorban egy 6 osztályos elemi magániskolát állíthasson fel.

Külföld.

Az ir pártküzdelmek. Alighogy az angol parlament ülészaka négy napra elnapoltatott, Parnell az ir pártban támadt ki a jelenlegi színhelyét Londonból.

AZ „ARADI KÖZLÖNY” TÁRCZÁJA.

— December 13. —

Brooke Finchley leánya.

(Regény.)

Az „Aradi Közlöny” számára angolból fordította: Vászárhegyi Jenő.

— Oh, anyácskám, — szolt Daphne hirtelen elérzékenyülve, — mily borzasztó lesz nekem, ki itt nevelkedtem fel, elhagyni ezt a helyet, ha a Limmerek ismét birtokukba veszik. Már egész úgy tekintetek mint a sajátunkat. Meddig tart még a bérlet?

— Még négy évig, Daff; de még az nem bizonyos, hogy akkor csakugyan el kell távoznunk, mert ha lord Limmereknek nincs kedve visszatérni, úgy mindenesetre meg fogom újítani a bérletet.

— Daphne szeméi könybe láadtak. — Nem tudom elviselni a gondolatot, hogy valaha eltávozzak innen! — szolt a leánya s a ragyogó köny szemében megátlá, hogy észre vegye a rejtett mosolyt, mely szavai folytán néhány percig anyja ajkai körül játszadozott.

— Daff, Daff; ugyan ki beszélhet a fejedet ilyen helytelen eszmék és nézetekkel tele? Mióta gondolkodol így? — Oh, anyám, én csak rövid idő óta foglalkozom ezzel a dologgal, de azóta sokszor és sokat gondolkodtam felőle.

— Sokáig szerencsétlenül még tegnap bennetek, miután én elmentem? — kérdezte Charlie, amint az ebédő felé tartottak.

— Nos, én úgy vélem, hogy igen, miután csak ma reggel távoztam. Igazán szerencsét kívánhatok magának, hogy nem voltál hont.

— Helyesen Daff; nincs több hozzá hasonló kedves leány az egész világon, —

szólt Charlie meglepődötten. — De mintha a haragot hallanám, mely a villásreggelihez hív, s én olyan éhes vagyok mint egy farkas. Azt hiszem, hogy még az sem retentene most vissza, ha Mrs Winstaye volna is az ebédőben. Itéld meg tehát szörnyű éhségemet.

— Itt maradj éjjelre is? — kiáltott a fiu csaknem hihetetlenül.

— Ugy van; és mint rendezem, úgy ismét egy percze sem hagyott maga mellől. De sohse gondoljunk többé vele; ő elment s te visszajöttél. Oh, Charlie, annyi elmondani valóm van számodra.

— Ugy látzik, anyám! — felelé Charlie egész komolyan, — s még pedig ugyancsak különös egy ember volt az én banditám. Képzelné nem lehetne egy fölélmetsébb korzikai rablót. Pisztolya volt, s aztán szörnyű mély hangon be-

szélt, és szeméi úgy villogtak, mint izzó parázs. Bozontos haja és szakállá tették ki a többi, mondhatom úgy nézett ki, hogy bármely bator ember megijedhetet volna tőle.

— Szép személyleírás? — nevetett Mrs Orlicourt, — s aztán mit beszélt? Nagyon megijesztett?

— Ertesítésekét, anyácskám; de bár úgy nézett ki mint egy korzikai bandita vezér, azért épp oly helyesen és szépen beszélt angolul, mint te vagy én. „Nem pénzre van szükségem nekem!” mondá ő megvetőleg. „Szeretnék, egyet-mást meg tudni, s azt akarom, hogy néhány kérdésemre feleljenek meg!” S aztán mit gondolsz, miről kérdezett ki anyácskám? Nos hát az egész környékről, az itteni viszonyokról s az idevaló emberekről; azt hittem, hogy mindjárt összeesik, úgy megtárogolt, midőn elmondta, hogy lord Limmerek nem lakik a kastélyban és hogy már tizenhét év óta nincsen is a környéken.

— Azt hittem anyám, hogy soha sem lesz vége, — mesélt tovább Charlie, — mert az az ember perczről-perczre dühö-

sebb lön, s mikor az ékszerablás és a tolvaj föltalálásának részletezésére került a sor, akkor meg már éppen határt nem ismerő volt haragja. Különbön magam is azt hiszem, hogy az az ember nem volt tökéletesen az eszénél. Főlelmünkben el akartam illani, de ő észre vette szándékunkat és megakadályozott. Nem, — kiáltá, — addig nem mentek innen, míg mindent el nem mondatok. Mi öszintén megvallva reszkettünk, mint a nyárfalevél, mert azon a sűrű cserjék és bokrokkal segélyezett keskeny ösvényen voltunk, hogy szökésre gondolni képtelen-ség lett volna.

— Nos a következő személy, ki fölél a szivány ezután kérdézközdött, elég különös módon, a közelünkben lakó vén kisasszony, miss Cray volt!

— Ezalatt kell valaminek lappangani, — tréfálódott Daphne, ki mindez ideig feszült érdeklődéssel hallgatott.

— Egy kis regénynek! Fogadjunk, hogy az az ember egy elutasított kérvény miss Craynek, ki a föltölti bánatában, hogy az általa szeretett lénytől kocsart kapott, örökre agglégény maradt; míg miss Cray, kinél a megbánás közi-vessége felett kissé későn jött, szintén aggszűz maradt, iránta való szeretete folytán. Furcsa, de én miss Crayt, se-hogy sem bírom fiatalnak és kívánatos-nak elképzelni.

